

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XLII. — Izdan in razposlan dne 1. oktobra 1881.

112.

Ukaz ministra za bogočastje in uk in pa ministra za finance od 21. avgusta 1881,

v zvršbo postave od 7. maja 1874 (Drž. zak. št. 51) o prispevkih v verski zalog za desetletje
1881—1890.

§. 1.

Prispevek v verski zalog (fond) odmerja pristojno politično deželno oblastvo na podlogi odmernih del ob pripisovanji pristojbinskega namestka (aequivalenta) za četrto desetletje, katera mu za vsak slučaj posebej priobči finančna uprava.

Ako se pred iztekom tega desetletja na utečaj stranke ali o drugem povodu pripis pristojbinskega namestka kakó predružači, mora finančno oblastvo dotični razsodek takoj priobčiti političnemu deželnemu oblastvu, katero po le-tem verskozaložni prispevek v čisto dene.

Cenitev, katero je finančna uprava dokončno kot podlogo odmeri pristojbinskega namestka na gotovo postavila, ne more se kot podloga odmeri verskozaložnega prispevka več izpodbijati. A samo po sebi razumeva se, da to ne brani popraviti kako računsko pomoto, ki bi se bila podkradla ob odmerjanji pristojbinskega namestka.

§. 2.

Od take imovine, od katere se pristojbinski namestek še ne opravlja za to, ker doba desetletne posesti še ni dovršena, odmerja se verskozaložni prispevek na podlogi posebnih priznanc ali fasij, katere morajo, — kolikor jih še ni v primerni obliki, — prispevek dolžne prebende in redovne družbe v roku, ki ga določi deželno oblastvo, vpoložiti temu oblastvu. V njih naj se vrednost tega imetka pové po stanu, kakor je bil 1. dne januarja 1881.

Na te priznanice je zmiseloma uporabljati zaukazila v razpisu finančnega ministerstva od 26. julija 1880 (Drž. zak. št. 102).

Politično deželno oblastvo naj prejete priznanice najpred primerja s svojimi zapiski, a če je treba, naj jih dá na okrajno glavarstvo, da jih ono v čisto dene in da nasvetuje morebiti, kakó bi bilo ceniti kateri imetek.

Dokončno in za trdno ustanavlja priznanice (fasije) politično deželno oblastvo po domembi s finančnim deželnim ravnateljstvom (finančnim ravnateljstvom).

§. 3.

Zaradi odmere verskozaložnega prispevka je najpred vrednost posebej vpo-vedanega premičnega in nepremičnega imetka zediniti in prišteti jej imovinsko vrednost ustanovin, užvanih pri tisti prebendi ali redovni družbi.

Ako se more dokazati, da neki del dohodkov iz take ustanovine uživajo tretje osebe, to je v račun devati samo tist del njene imovinske vrednosti, kateri se razmeroma vjemlje z delom dohodkov prebendi ali redovni družbi na korist hodečim. Kadar priznanica za odmero pristojbinskega namestka ne kaže, kolik je delež ta tretjih oseb, dolžnost je prebendarjev in redovnih družeb, plačujočih prispevek v roku, ki ga določi deželno oblastvo predložiti posebne izkaze, v katerih je ustanovinsko imovino razvrstno popisati ter postaviti vsakemu deležniku, kolik mu je delež pri ustanovini.

Od vsote takó (po odstavku 1 in 2) dobljene treba je odbiti:

- a) Zneske, ki so v njej obseženi kakor vrednost imovine, kolikor je je v knjižnicah, znanstvenih in umetninskih zbirkah;
- b) tiste glavno ali založno imovino težeče dolgove, kateri so se morebiti pri odmeri pristojbinskega namestka bili pustili iz računa, ker jih premično imenje ne zagrinja.

Od vsote, kar je ostane, naj se izračunijo in kakor prispevek v verski zalog pripišejo odstotki, kateri prihajajo po §. 9 postave od 7. maja 1874 na posamezne stopinje.

(Vsota teh odstotkov je verskozaložni prispevek, ki prihaja na desetletje 1881—1890, in desetina tega prihaja kot letno dolgovanje na vsako leto tega razdobja.)

Ako je prispevek dolžna stranka bila izkaze v tem in v §. 2 propisane uže podala za odmero verskozaložnega prispevka v času od 1. januarja 1875 do konca 1880 in če se od tiste doba ni nič premenilo, moči se je samo vzklicavati na te izkaze.

§. 4.

Ako pri odmerjanji verskozaložnega prispevka nastane dvojba, če ta prispevek ne krati duhovskim osebam vzdržavanja stanu primernega („pristojnine“), ali kadar stranka ta prispevek dolžna trdi, da ji ga krati, mora se v prvem slučaju uradoma, v drugem pa na dotično prošnjo čisti dohodek osebe prispevek dolžne izračuniti.

Izračunja se na podlogi priznanice (fasije), katero predloži prispevek dolžna prebenda ali redovna družba in v kateri je povedati, kakó so bili dohodki in troški 1. dne januarja meseca 1881. To priznanico je tedaj, kadar se to ovedovanje

uradoma sproži, predložiti v roku katerega odloči odmerjajoče oblastvo, a v slučaji, kadar udeležena stranka poprosi, v 6 tednih od dne, katerega jej je plačilni snaog bil vročen; ker bi se sicer pravica do oproščenja, odnosno do znižbe pripelvka izgubila.

§. 5.

V priznanice omenjene v §. 4 zapisavati je ne samo dohodek iz glavnih ali založnih imovin, temuč vsak dohodek, ki ga koli prispevek dolžni prebendarji (nadarbeniki) in redovne družbe ali — vsled cerkvene lastnosti — posamezni redovnici dobivajo v denarjih ali v blagu, in vsako korist, katere se dá v denarjih zaceniti.

Zlasti je treba vpovedati:

Čisti dohodek od zemljišč, poslopij, kapitalov, rent in korist dajóčih pravic, nagrade za duhovska opravila, plače, kar nešo cerkveni dohodki, obrti in pa ustanovine.

Ne vpovedavajo se:

- a) korist stanovanja iz prostorov, v katerih prebendarji ali redovne službe same stanujejo,
- b) korist iz poslopij, ki niso sposobna dajati kak dohodek, ali se uporabljajo za svrhe poljedelstva ali za nastanitev neogibno potrebnih služabnikov človeka prispevek dolžnega, ako so ti uveti pravoredno izkazani, zlasti tudi sè svedočbo, katero je občinsko županstvo napisalo in okrajno oblastvo potrdilo,
- c) župne ali farne pisnine (pisárine),
- d) povračila voznih troškov in nagrade ali remuneracije za poučevanje v verstvu,
- e) prejemki za ne založene (neustanovljene) maše,
- f) dohodek, ki ga daje poljedelski fundus instructus.

§. 6.

Spremenljive dohodke je v priznanice postavljati po srednjem računu iz poslednjih šestih letih. Dohodki v blagu naj se postavljajo v račun po tržnih cenah domovališča, ali če ondukaj ní tržnih cen, po cenah najbližjega kraja ali selišča tržnega, ki biva 2 milji na okoli, in ako bi v tej okolici ne bilo tržnega selišča, po cenilu, katero občinski župan domovališča sestavi in okrajno glavarstvo potrdi.

Pri dohodkih iz kakega obrta merodaven je 6leten sredik čistega dohodka, kakor so ga finančna oblastva v oziru na dohodárino vzela da je.

Pri dohodkih, ki se opirajo le na djanjsko navado ali rabo, sme se nekaj odbiti, vendar ne čez 25 odstotkov srednjega prejemka.

§. 7.

Čisti dohodek z zemljišč postavljati je v račun s 5 odstotki tiste zemljiške vrednosti, katera se je pri odmeri pristojbinskega namestka vzela za podlogo pri čemer naj se spodnje ploskve ali ploščadi od poslopij iz računa puščajo.

Čim bodo posledki ocenitve zarad nove odmere zemljiškega davka v zmislu postave od 28. marcija 1880 (Drž. zak. št. 34) dokončno ustanovljeni, na voljo bode prispevek dolžnim prebendarjem in redovnim družbam, vpoložiti nove priznanice o dohodku, tekočem iz zemljišča ali iz pridelkov, ter se utegnejo ti dohodki va-nje vpostavljati po katastralnih postavkih, izvedenih za zemljiški davek.

V poznejšem ukazu postavi se rok, v katerem bode te dodatne priznanice vpodati.

§. 8.

Čisti dohodek od poslopij je praviloma (§. 5, odstavek 3) postavljeni, če so podvržena davku od hišne najemščine, v vsoti, katera odmeri tega davka v podlogo služi, a če so podvržena hišno-razrednemu davku, s 5 odstotki kapitalne vrednosti, kakor je bila pri odmeri pristojbinskega namestka vzeta.

§. 9.

Med troške (razhodke) smejo se postavljati:

1. Neposredni cesarski davki in davsčine, ki se držé vpovedanega dohodka, pristojbinski namestek, deželni, okrajni in občinski nameti (davki).

Po dokončni ustanovitvi zemljiškega davka v zmislu postave od 28. marcija 1880 (Drž. zak. št. 34), dopuščeno je prispevek plačujočim v dodatnih priznamicah, o katerih se govori v §. 7, izkazati tudi novo-odmerjeni zemljiški davek in pa deželne in okrajne naklade odmerjene po razmeru onega davka za tega delj, da se posledek računa o čistem dohodku popravi.

2. Dajatve v denarjih in denarni vrednosti zaradi dolžnosti držeče se dohodka, na katero se ni gledalo uže pri odmerjanji verskozaložnega prispevka (§. 3) [n. pr. direktivno vzdržavanje duhovnih pomočnikov, ako in v kolikor za le-te ni posebne dotacije, vsoto katere je po načelih v tem ukazu postavljenih izračuniti].

3. Troški zavarovalni (asekuracije).

4. Pri nadškofih in škofih troški o povodu kanonične vizitacije, pri prebendarjih, ki oskrbujejo poslove dekanstva (okrajnega vikarijata), povprečnine, kakor se za te ukazoma ustanové.

5. Neogibno potrebni troški za vzdrževanje nadškofijskih in škofijskih konsistorijev.

6. Penzije, darila iz milosti in podporščine, ako se opirajo na pravostojne obvezanosti (dolžnosti) in je — kjer gre za take te vrste dajatve, ki jih je kdo prevzel po začetku veljavnosti postave od 7. maja 1874 (Drž. zak. št. 51), — va-nje deželno oblastvo posebej privolilo.

7. Pri opatijah in samostanih neogibno potrebni trošek za službo Božjo v opatijski ali samostanski cerkvi, če tudi ni župna (farna) cerkev.

8. Neogibno potrebni troški za vzdrževanje obstoječih in za zidanje novih poslopij po meri naslednjega paragrafa.

§. 10.

Odštovati neko povprečnino za redno vzdrževanje župnih (farnih) poslopij (*sarta tecta* §. 9, kakor se pravi), dopušča se samo v toliko, v kolikor je to doslej bilo.

Pri višjih beneficijah, ki se ne štejejo k župnim prebendam, po tem pri opatijah in samostanih dopušča se take troške (*sarta tecta*) v račun postavljati samo tedaj in sicer po srediku poslednjih 6 let, kadar gre za poslopja, od katerih se po § 5 tega ukaza ni vpovedal nikak dohodek.

Pri večjih stavbah dopušča se zaračunjati samo taka plačila ali take oprave v blagu, ki so se v vsakom letu posamič resnično storile za te svrhe in katere je odmerjajoče oblastvo bilo predhodno odobrilo.

Takšno zidanje ali stavljenje je treba — pod izgubo pravice do znižanja ali odpisanja verskozaložnega prispevka v dotičnem letu — predno se začne, deželnemu oblastvu, katerega posel je prispevek odmerjati, a v nujnih slučajih političnemu oblastvu, v okoliši katerega zidovanje stoji, naznaniti, da ga ono odobri.

Izumljejo se samo oni slučajji zidanja, v katerih je moči dokazati, da je uže z drugo kako oblastveno razloko bila v čisto djana neogibna potreba zidanja in pa troškovna brojka ali cifra. Take slučajje je v roku, ki ga piše §. 27 tega ukaza, oblastvu prispevek odmerjajočemu zgolj naznanjati.

Deželno, oziroma politično okrajno oblastvo naj odobrenje samo tedaj izreče, kadar se mu zidanje vzvidi v vzdržbo imovinske podstati (substancije) ali po umnem gospodarstvu potrebno.

Ako je zidanje po krivnji človeka prispevek plačujočega postalo neogibno potrebno, naj se odobri samo s tem pridržkom, da morajo za isto v prvi vrsti zalegati prosti dohodki cerkvenega posednika, kateri je kriv.

Zarad tega, da se vračunljivi stavbeni trošek v čisto dene, treba je, kjer gre za uže stoječa poslopja, ki so podvržena hišno-najmovinskemu davku, deželnemu oblastvu izkazati, v kateri meri se je v resnici porabila povprečnina pri odmerjanji tega davka za vzdrževanje poslopja na dobro puščena.

§. 11.

Razhodki iz naslova cerkvenega in prebendnega patrontstva ali inkorporacije naj se, kolikor se tičejo samo tekočih potreb, po srednjem iznosu poslednjih šestih let vpostavljajo, a v nasprotnem slučajji po naliki (analogiji) zgornjih ukazil o zidovanjih (§. 10) obravnavajo.

Takisto je tudi na občinske namete za preizredne potrebščine samo v dotičnem letu ozirati se ter naznanjati jih, držeč se roka postavljenega v §. 27 tega ukaza.

§. 12.

Imetniki tacih cerkvenih prebend, pri katerih je čez 200 založenih maš na leto, imajo pravico, za ostalo število zaračunjati med potroški navadni dar za mašo ali stipendij, ali pa ustanovinski dohodek, kadar bi ta dohodek imenovanega stipendija ne zagrinjal, in to tedaj, če je pri prebendi kak duhoven pomočnik.

§. 13.

Pri prejemkih ali birah v blagu sme se do 10 odstotkov zaračunjati v imenu manje vrednosti takih davščin in vrhi tega pri vseh dohodkih v blagu odbijati 10 odstotkov v imenu troškov za znašanje.

§. 14.

V vseh rečeh, o katerih zgornji paragrafi ne dajó posebnih določil, ostanejo za izračunjanje dohodkov in potroškov duhovskih oseb merodavni tisti propisi, po katerih se je doslej pozvedovalo, ima li kateri beneficijat pravico, biti osebno oproščen pristojbinskega namestka.

§. 15.

Minister za bogočastje in uk sme po nasvetu deželnega oblastva dopustiti cerkvenim korporacijam in redovnim družbam, da predložé sumarno priznanico dohodkov in troškov, pod uvetom, da po njej izračunjeni čisti dohodek — brez ozira na razhodke v §. 18 omenjene — podá najmanj po 4 odstotke od vrednosti nepremične in 5 odstotkov od vrednosti premične imovine, ki je podvržena prispevku v verski zalog.

§. 16.

Politično deželno oblastvo ugotavlja prejete priznanice po svojih zapiskih. Pritožbe proti ugotovilu, izhod katerega je na znanje dati stranki, priobčivši jej razloge vsake predrugačbe v postavkih priznanice in vsake njene dopolnitve, je dognati po stopinjah v §. 17 postave od 7. maja 1874 določenih.

Čim dotične razloke postanejo pravokrepuc, ní se več ozirati na vgovore zoper ustanovitev čistega dohodka, katere bi bilo treba uže poprej podati.

Izimek od tega veljá samo v slučajih, omenjenih v §§. 7 in 9, kjer se dodatne priznanice podajo, kajti izhod ali posledek preiskušavanja teh dodatnih priznanic treba je odnašati nazaj tudi na uže pretekla leta odmernega desetletja ter se more, ako stvar tako nanese, po le tem tudi uže odmerjeni prispevek v verski zalog uravnati, da bode pravičen.

Ako je kak pomislek proti pravičnosti priznanice o dohodku pa se ne dá pri tej priči v čisto djati, treba je napraviti nadaljšnje pozvedbe v pretres tega, kar polagavec priznanice v njej trdi. Ako se izkaže kaka nepravilnost priznanice, to zadenejo polagavca troški, katere bi ta postopek prizadjal. Ako se najde, da je kdo zamolčal kak imetek ali dohodek, ki utegne imeti vpliv na odmero verskozaložnega prispevka, obsoditi ga je v kazen, določeno v drugem odstavku §^a 16 v postavi od 7. maja 1874.

§. 17.

V posebnih ukazih se določi vsota, potrebna duhovskim osebam za vzdrževanje njihovega stanu primerno.

§. 18.

Ako se iz računa o čistem dohodku (§§. 4—16) pokaže, da stanu primerno vzdrževanje ostane zagrnjeno (založeno), tudi če se od njega odbije ves na eno leto prihajajoči verskozaložni prispevek, tedaj naj se odmeri ta prispevek od vse imovine, brez nadaljšnjega ozira na vzdrževanje. Ako se vidi, da čisti dohodek po številki (cifri) sicer presega vsoto potrebno k vzdrževanju po stanu, da se pa vendar oboji števili samo za neki del letnega verskozaložnega prispevka med sabo razločujeta, tadaj gre tudi le to delno vsoto pripisati za letno pristojbino.

Ako so naposled najde, da se ves izračunjeni čisti dohodek potrebuje v zalozbo stanu primernege vzdrževanja duhovskih oseb, tedaj naj se ne pripisuje nič prispevka.

§. 19.

Pri računu zapovedanem v §. 18 je doštovati vsoti, potrebni za vzdrževanje duhovskih oseb po njih stanu:

- a) Pri redovnih družbah, ki po svojih ustavih (statutih) imajo namen, streči ubožnim bolnikom, tiste dohodke, za katere je moči izkazati, da se v ta namen obračajo;
- b) dohodke, ki jih redovna družba uporablja za cerkvene ali bogočastne namembe, kadar bi se za-nje moralo plačevati iz verskega zaloga, ako bi takšne družbe ne bilo, — ali pa za take namembe javnega uka, katerih potrebnost vlada spozná (§. 4 postave od 7. maja 1874).

§. 20.

Vsote, ki se z imen, omenjenih v §. 19, zahtevajo čez pristojnino, treba je izkazati v posebnih priznanih.

Pri tem je v slučajih pod čr. a) dopuščeno zaračunjati potrebne gotove potroške za zdravniško osebje, zdravila in strežbo, po tem pogrebne troške, kateri bi zadevali družbo.

V slučajih pod čr. b) se dopušča zaračunjati tisti potrošek, ki bi ga najmanj moral nositi verski zalog ali državni zaklad, ako bi ga družba ne plačevala.

Za zalogo dušno-pastirskih postaj ali mest (stacij) sme se v račun devati samo onoliko, kolikor mora verski zalog sicer za to postajo dajati v dopolnitev kongruo.

Pri potrošku za namembe javnega uka sme se zaračunjati onoliko, kolikor se najmanj izdaje za učitelje, učila, prostorije in gospodarstvene troške.

Ali potrošek za prostore sme se tukaj in v vsakem drugem slučaju, kakor se pod čr. a) in b) v misel jemljó, samo tedaj v račun postavljati, kadar gre za prostore v najem vzete ali pa takšne, od katerih bi redovna družba, dajóč jih v namen, lahko vlekla kak dohodek, ako bi ne bila dotičnih poslov na se vzela.

Pri dušno-pastirskih postajah sme se potrošek za prostorije tedaj zaračunjati, ako bi sicer v imenu patronata zadeval verski zalog ali kadar bi ga prebendar pri računjenji čistega dohodka smel med troške (razhodke) postavljati.

Kadar koli se v račun postavlja kaka plača za opravila (funkcije), ki jih udje redovniki oskrbujejo, sme se v račun postavljati samo toliko, za kolikor plača, ki bi jo moral državni zaklad ali pa verski zalog dajati, preseguje pristojnino udom redovne družbe kakor udom gredočo (torej n. pr. pri učiteljih toliko, za kolikor je najmanja plača dotičnega učiteljskega mesta večja od pristojnine uda to učiteljsko mesto opravljajočega, pri dušno-pastirskih mestih pa razloček med to pristojnino in dopolnitvijo kongruo, ako bi kateri bil itd.

§. 21.

Ako je s katerim v §. 19 lit. a) in b) omenjenih opravil združen kak dohodek (n. pr. štolne pristojbine, učnina ali šolarina), mora se odbiti od vsote, po §§. 19 in 20 zaračunljive, ter sme družba le zahtevati, da se ostanek oprosti.

Tedaj je treba tudi takšne dohodke razkazovati v priznanicah, vpolaganih po §. 20.

§. 22.

Razen tega, kar se v §§. 19 in 20 določuje, veljá tudi za priznanice ondukaj omenjene vse ono, kar je zapovedano gledé priznanic v odmero vzdržavanja po stanu.

§. 23.

V slučaji §^{fa} 19 lit. b) zahtevano izrecilo, da vlada spoznava potrebo javnega uka, ki za-nj gre, pridržuje se ministru za bogočastje in uk. Redovna družba, katera bi z tega imena bila rada od versko-založnega prispevka oproščena, ima po deželnem oblastvu podati prošnjo za omenjeno izrecilo. Dokler tega izrecila v spisih ní, ne sme se oprostitev od verskozaložnega prispevka dodeliti. Ob enem z izrecílom tem se ustanavlja vsota, ki naj družbi ostane prosta.

§. 24.

Razen slučaja, o katerem se govori v prejšnjem paragrafu, razsojajo se vsi prepiri o tem, je-li katere cerkvene dohodke oproščati od verskozaložnega prispevka, po stopinjah, kakor določuje §. 17 postave od 7. maja 1874 (§. 16).

Ako se iz vpoloženega utečaja vidi, da so dotičniku razlogi odmere neznani, to naj se utečaj čísla za predstavo (remonstracijo) ter naj mu se najpred izdadó ti razlogi (motivi) odpiraje mu vnovičen rok za utečaj.

§. 25.

Gledé poslovanja, sosebno knjigovodstva, gledé načinov vplačevanja ostanejo v moči določila §§^{fov} 23—32 ukaza od 25. marcija 1875 (Drž. zak. št. 39) z naslednjimi premenami:

Takim plačevalcem prispevka, ki stanujejo zunaj glavnega deželnega mesta, sme se dopuščati, da ga vplačujejo pri davkovnem uradu, ki jim je pristojen po njihovem stanovališči.

Pozvati je take, naj v kratkem roku, katerega postavi deželno oblastvo, izjavijo, hočejo li vplačevati prispevek v verski zalog pri deželni glavni blagajnici ali pri pristojnem davkovnem uradu.

V poslednjem slučaji bode pripisilne podatke priobčiti dotičnemu davkovnemu uradu gledé tistih plačevalcev prispevka, kateri bi ga radi pri tem uradu opravljali.

Davkovni uradi naj si pišejo likvidacijsko knjigo ter vplačane verskozaložne prispevke vpostavljajo v verskozaložni poddnevnik (subjournal), kateri se vsak mesec pošilja na računski oddelek političnega deželnega oblastva.

Računski oddelki deželnega oblastva naj kakor doslej v razvidu (razpregledu) imevajo verskozaložne prispevke od cele dežele, torej tudi prispevke po davkovnih uradih prejete in po tem v oziru na sestavo izkaza zastale davščine in na pogon zvršila (eksekucije) postopajo po določilih §^{fa} 31 v ukazu od 25. marcija 1875 (Drž. zak. št. 39).

Dokler se verskozaložni prispevek za desetletje 1881—1890 v novo ne odmeri, naj se ta prispevek pod pridržkom poznejšega izravnanja začasno po dozdani izmeri dalje opravlja (§. 20 postave od 7. maja 1874).

§. 26.

Vse take premembe v imetku ali dohodku cerkvenih prebend in redovnih družeb, ki po §. 12 postave od 7. maja 1874 rodé dolžnost, plačati verskožaložni prispevek ali neki doslej ne pripisani del tega prispevka, morajo stranke prispevek dolžne v šestih tednih po spremeni naznanjati prispevek odmerjajočemu deželnemu oblastvu.

Temu naznanílu je treba pridjati v redu narejeno priznanico novega prirastka v imenji ali dohodku, po kateri se prispevek dodatno odmeri.

§. 27.

Dotičnikom je na voljo naznanjati take premene v imetku ali dohodku, vsled katerih se po §. 12 postave od 7. maja 1874 prispevek v verski zalog odpisuje ali znižuje.

To isto veljá o slučajih, ko bi kdo po poslednjem odstavku v misel vzetega §. 12 zahteval, da mu se kaj prispevka odpusti.

Ali v obojem slučajih mora se taka premena — pod izgubo pravice do odpisanja — najpozneje v 3 mesecih po nje nastopu naznaniti.

Conrad-Eybesfeld s. r.

Dunajewski s. r.

113.

Ukaz ministerstva za pravosodje od 28. septembra 1881,
o tem, kdaj začni uradovati Židačovsko okrajno sodišče v Galiciji.

Po glasu ukaza pravosodnega ministerstva od 5. septembra 1880 (Drž. zak. št. 116) ustanovljeno okrajno sodišče Židačovsko naj začne uradovati 1. dne januarja 1882.

Pražák s. r.

